

17.3.66, יום ה'

חזרנו הבוקר לסבריה.

18.3.66, יום ו'

באו אצלי מקול ישראל לקלוט זכרונותי מימי העליה השניה. ישמיעו דברי בכל יום ג'

בערב (30 או 20 רגעים לפני שמונה) - במשך שבועות אחדים. נהתי לו עוד ביום 13.2.66

חשובות לשאולתי, אם היום הרחבתי הדיבור, ובכמה שאלות המעטתי.

- חיו אצלי בבוקר גם עחונאי איטלקי ושאלני מה זאת ישראל. הסברתי מה היה ישראל

בימי קדם, בגולה ועכשיו בישראל המחודשת.

19.3.66

כתבתי שוב הרבה מכתבים וערכתי מאמרי. חשוכה לאבא אכן על נאומי בשבוע שעבר

נגד "תומכי ב.ג." כביכול, למעשה נגד תקופת עמידתי בראש הממשלה.

20.3.66, יום א'

אח"צ בא אצלי אנשי אלומות - שנים חברי רפי, שנים חברי מפא"י. ארבעתם באוהו

החוקף מתנגדים להליכת אלחנן לעבודה רפי משלושה סעימים: א) יש להם חכנית של חוף ים כנרת,

ב) יש להם מפעל משותף של אלומות, דגניהא', מעגן והל-קציר, והוא דרוש לעבודה זו, ב) יש להם

חכנית להקמת מפעל אלקטרוני יחד עם מהנדסים מת"א ואלחנן מטפל בזה. ג) הליכתו חרער את

הקבוץ. הוא נערך מהקבוץ שנים, ועמד אפילו לעזוב וללכת לקבוץ אחר למען יוכל להחמכר לעבודה

כללית (נחל, גדנע ועוד) ורק לפני חדשים אחדים חזר. הליכתו עכשיו חרער מצבו בקבוץ כבר

מעורער ואולי עוד צעירים יעזבו אז. אמרתי שאני שני הנימוקים הראשונים אינם עומדים בפני

הבקורה. בענין האלקטרוניקה הוא יוכל להמשיך גם אם יעסוק ברפי, ומפעל החוף יוכל לעסוק

מישהו משאר הקבוצים בעמק הירדן. הנימוק השלישי מדאיג אותי, ואם רוצה לחילה לשוחח על כך